

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

'Ετος Η' Ἀριθ. 661

Ἰδιοκτήτης — Διευθυντής **Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ**

Δευτέρα 5 Μαΐου 1930

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ ΤΟΥ ΣΟΥΛΙΟΥ

Τὸ μετὰ τὸν ὕμνον τῆς πα-
ρελθούσης Δευ. ἐρχετ' 28. Ἀ-
πριλίου ἐφύλαξαν μέσον τῶν
στενῶν Ἀχέρωνος, ἡ πρω-
τοπορεία τῶν ἐπιστῆμων ἐπισκεπτῶν
τοῦ Σουλίου εἰς τὴν Σχολο-
νίδαν, ἀποτελουμένη, ἡ πὺ
τοὺς κ.κ. Χρήστην Σουλὴν,
καθηγητὴν τοῦ ἐντυχθῆ Δι-
δασκαλείου, Ν. Χρήστ. δι-
σίλην, τὸν ἡμέτερον Διευ-
θυντὴν, μετὰ τῆς μικροτέ-
ρας τῶν θυγατέρων τοῦ δι-
δος Ἀνθούλλας Χ. Ἰωαννίδην καθηγη-
τὴν τῆς Ζωσεμίας Σχολῆς Ἀ-
Γυμνασίου Ἰωαννίνων)
μετὰ δεκαπεντάδος μαθη-
τῶν τοῦ Γυμνασίου μετὰ τῶν
ὁποίων ἦσαν καί τινες
τοῦ Διδασκαλείου καὶ τὸν
φροντιστὴν τῆς ὁργανωτι-
κῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἐσορῶν
κ. Ἀθην. Βακχολόπουλον.
τὴν δὲ ἐπύρουον Γρίτην,
29. Ἀπριλίου, πρῶτος ἐξ
ὅλων τῶν ἐπιστῆμων, ἀφίκε-
το περὶ τὴν 3ην μ.μ. μέσον
Ρωμανοῦ καὶ τοῦ δυσδιατω-
τάτου σουλιωτικοῦ ὁροῦς
Μούργας, ὁ μέγας Μητρο-
πολίτης Ἰωαννίνων Κ. ος
Συριεῖδων καὶ ἀκατάβλητος
ἀπέναντι τῶν κακουχιῶν με-
αῶς τοιαύτης μαρτυρικῆς ὁ-
δοιπορίας, μετὰ τῆς ἀκολο-
θείας τοῦ ἐξ ἱερομένων καὶ
λαϊκῶν, ὁ Διοικητὴς τῆς Με-
ραρχίας Ἠπειροῦ τετιμη-
μένος Στρατηγὸς κ. α. Χρ.
σπαθίδης, μετὰ τοῦ ὑποπι-
στοῦ του, κ. Χρ. Μήνου,
τοῦ Διοικητοῦ Ρ. III. Ὑπὸ τῆς
μακτοῦ Ὀρειδικοῦ Ἡερο-
δολικοῦ ἀντισυνταγματάρ-
χου κ. Βασιλ. Κρύσταλλη,
τοῦ ὑπολοχαγοῦ τοῦ Ἡερο-
δολικοῦ, κ. Κωττάκη, ἐπὶ
κεφαλῇς ἡμιλοχίας πυροβό-
λιων, συνιοθευόντων ἐν πυ-
ροβόλον, καὶ περὶ τὰς εἰκο-
σι σκηναῖς, ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ
Πεζικοῦ κ. Ἀναστ. Γάπτης,
ἐπὶ κεφαλῇς μικρῆς φάλαγ-
γος πεζικοῦ, ἡ Μουσικὴ τῆς
Φρουρᾶς Ἰωαννίνων, καὶ
τμήμα εὐζωνικοῦ ἐξ Ἀρτης,
ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Ἠπει-
ρου κ. Ἀχ. Κιχλεύρας μετὰ
τῆς ἀκολοθείας τοῦ, συγκε-
μένης ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Κι-
τσουροῦ, Γενικοῦ Ἐπιθεω-
ρητοῦ τῆς Μέσης Ἑκπαί-
δεύσεως, Στρατημέρου περὶ
φερικοῦ διευθυντοῦ τῶν Γ.
Γ. Γ. Ἠπειροῦ, τοῦ ἀνωτέ-
ρου Διοικητοῦ τῆς Χωροφυ-
λακῆς Ἠπειροῦ ἀντισυνταγ-
ματάρχου κ. Γ. Σακέτου
μετὰ τμήματος Χωροφυλα-
κῆς ἐφέπων καὶ πεζῶν καὶ,

τῶν ἰδικιτέρου γοχηματῆ-
 ως του κ. Βασιλ. Παπαγε-
 ωργίου, καὶ τῶν ἀντιπροσώ-
 πων τοῦ μέ. Ἀθηναίου Τύ-
 που κ. κ. Β. Ἀλλιάδη, τοῦ
 «Ἐλευθέρου Βήματος» καὶ Σο-
 φεία τοῦ «Ἡμερησίου Τύπου» τοῦ
 δὲ «Ἰωαννικίου» κ. κ. Κῦθ.
 Γ' ἄλλα, τοῦ «Ἠλερωμένο» Ἀ-
 γῶνος Φικιτσέλλη τῆς «Ἡ-
 πέφρου» Δ. Κάτση τοῦ «Ἐθνι-
 κοῦ Κόσμου» καὶ Σωτηρίου
 Ζούμπου λογιῶν δημοσιο-
 γράφου, καὶ δὲ ὑπελείπετο
 ἐκ τῶν ἐπισήμων ἡ ὁ ἀντι-
 προσώπος τῆς Κουδερνίσε-
 ρς Ἰπποκράτους Νουτι-
 κῶς καὶ δουλευτῆς Ἰωαννί-
 νων Στρατηγός Δημ. Τ. Νό-
 τη Μπότσης μετὰ τῶν δου-
 λευτῶν του κ. Ἀ. Αἰὺλη Κ.
 Κατσαδῆμα καὶ Σ. Στυρο-
 πόλου, τῶν γεροσικιστῶν
 του κ. κ. Ἀθ. Τριχλήλη καὶ
 Β. Μεληριᾶ καὶ τοῦ ἰδικιτέ-
 ρου του γοχηματῆως κ. Τηλ.
 Σουτή, οἵτινες ἀφίκοντο
 τμηματικῶς, μετὰ τῆς εὐγε-
 νεστάτης. τοὺς τε τροποὺς
 καὶ τὴν ψυχὴν, καὶ ἀκτι-
 θλήτου εἰς τὰς κηκουχί-
 σκληροτάτης ἡδοικηρίας δὲ
 ὅς Δεσποῦλλας Τ. Νότη Μπό-
 τσηρης, μοναχὰδεοφῆς τοῦ
 κ. Ἰπποκράτους Νουτι-
 κῶν.

Ἀφίκεται ἐπίσης τὴν ἐσπέραν τῇ.
Τρίτης ὁ Πρωθυπουργὸς τῇ. Καὶ οὕτως
Παραγγίλλας κ. Χιλιάς μετὰ τοῦ
ποτὲ ἀπασχηγοῦ κ. Σ. ἡ αὐτοῦ
καὶ ὁ πάλαι ὁ ἀπασχηγὸς κ. Γεω. Ζή
κος, ἀδελφὸς τοῦ ἀληθινοῦ
πετὰν Ὁρίων.

Τέλος περὶ τὴν 9ην τῆς νυκτὸς ἀφίκετο καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Μιότσαρης.

Τὴν ἐαυτοῦτον Τετάρτην, ἡμέραν
τῶν ἐργῶν, ἀπρίχθησαν ὁ Δήμιουχος
Πρεβέζης κ. Γ. Ρεβίζος, ὁ ἐκ Πρεβέ-
ζης ὀλιγαρχηγός κ. Τζήμας, ὁ ἐπαρχος
Παραμυθίας κ. Ἀνδρεάδης, ὁ Ἐπιθε-
ρορητὴς τῆς Δημοτικῆς Παιδείσεως
κ. Παυλοῦρος, ὁ Εἰρηνοδίκης Παρα-
μυθίας κ. Χατζῆ Ντοῦρος, ὁ Γυμνα-
σάρχης Παραμυθίας κ. Γ. Μουλαράς
μετὰ τῶν μαθητῶν τῆς 6ῃ, τάξεως
τοῦ Γυμνασίου οἱ δικηγόροι Παρα-
μυθίας κ. Ἀρχιμανδρίτης μετὰ τῆς
ἑκαστοῦ καὶ Χ. Σταυροπούλος, ὁ
πρόκριτος τέως Πρόεδρος Παραμυθί-
ας κ. Σπ. Σαλούκας, μετὰ τῆς χαριτω-
μένης θυγατρὸς τοῦ, Ἰδίου Φερνίκης
καὶ τῶν δύο υἱῶν τοῦ ὁ καθηγητῆς
τοῦ Β' Γυμνασίου Ἰωαννίνων κ. Ἀ-
ναγνωστόπουλος, μετὰ δεκάδος μα-
θητῶν καὶ πολλοῦ ἀλλοῦ ἀλλοῦ
Παραμυθιώτες καὶ περὶ τὰς τρεῖς
χιλιάδας πωτηγυρωτῶν, ἄνδρες γυναι-
κὲς καὶ παιδιά μεταξὺ τῶν ὁποίων
διεκοίνοντο καὶ περὶ τοὺς σαράντα

καὶ πλεόν τερεῖς, ἐξ ὅλων τῶν πέριξ
χωρίων. λυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι
τὸ ὅλον εἰς τὰς ἐκτετάς τοῦ Σουλίου
π. ο. σ. ἐπιδύντων: ἐπισήμων, καὶ ἀνεπι-
σήμων, στρατιωτικῶν καὶ χωρικῶν,
ἀντιμαφόρων καὶ ὀργανοποιτικῶν,
ἀνήγαγτο εἰς τὰς τέσσαρας περίπου
γυλίας.

Περὶ τὴν 7ην πρωϊνὴν τῆς Τετάρτης μετέβησαν εἰς τὸ φρούριον τῆς **Καίας** πρωΐου, ὁ Μητροπολίτης Ἰωαννίνων κ. κ. Σπυριδων μετὰ τῆς **Ιερᾶς** του ἀκολοιουθίας, ὁ κ. **Μπόσταρης** μετὰ π. **λλῶν** συμπολεμιστῶν του ἀνὰ τὰ σουλιώτικα ὄρη, ὁ **κ. κ. Χ. Χρηστούλης**, ὁ κ. **Χ. Χρηστούλης** καὶ π. **λλ.** ἄλλοι, ὅπου, ἐπὶ τῆς **δυτικῆς** πλευρᾶς τοῦ φρουρίου τῆς ἀντικριζούσης τοῦ **Σούλι**, ὁ Μητροπολίτης ἐτέλεσε μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν **φωγῶν** τῶν ἀγωνισθέντων Σουλιωτῶν ὑπὲρ τῆς **ἐλευθερίας** τῆς Πατρίδος τῶν **εὐμεθῶν** ὁ κ. **Μπόσταρης** ἀνέψωσεν ἐπὶ τῆς **δυτικῆς** ἐπάλξεως τῇ **ἐλληνικῇ** νημαίαν τὴν ὁ **Ιωάννης** κρήνησε δι' εἰκοσι αἰ ἐνὸς βολῶν τὸ **ἔξ** Ἰωαννίνων μετακομισθὲν εἰς **Σούλι** πυροβόλον.

Εὐθύς τότε ὁ κ. Χρηστοβασίλης
εἶλε τὰ ἐξῆς. Ὅτιγα λόγια:

Αίμοβόρα ψυχή του Ἀλ-
 πασία, ποῦ βρίζεσαι κάτω στήν μαύρην κό-
 λαση! Μάθε δει αὐτήν τὴν σιγὴν ἢ
 ἔνας ἐκλεκτός ἀπόγονος τῆς ἡ-
 γενεᾶς τῶν Μποσσαράων, ὁ δὲ ἑγγό-
 νος τοῦ Νότη Μποσσαρά Δημ. Μπί-
 σαρης ἀ. ὑψώσε τὴν νικηφόρον ἐλ-
 ληνικήν σημαίαν ἐπὶ τὸν φρουρίου
 σου, τὸ ὅποιον ἔχουσιν πρὶν ἀπὸ 128
 χ. ὀνία ὡς φρουρὸν τὸ ὅ ἔρημωμένον
 Σουλίου Τὸ εὐθευθεωμένον Σουλίου πᾶν
 γυρίζει σήμερα τὴν ἐξατονατηρίδα
 τὴν ἀπελευθερωμένην Ἑλλάδος».

Τοῦς λόγους τοὺτους τοῦ κ. Χρη-
στοβασίλη ἐκάλυψεν ζωηρόταται ζη-
τωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους καὶ
τοῦ κ. Μπότσαρη.

Μετὰ τὴν τελευτὴν ταύτην ὁ Μητροπολίτης περὶ τοῖς ἀκολουθίαις του τοῦ κ. Μπότσαρη καὶ ὄλων τῶν περιστάντων μετέβησαν εἰς τὸ πρὸ τοῦ Σουλίου ἐκκλησίδιον τοῦ Ἀγίου Δονάτου. Ἐκεῖ περικυλισμένοι Στρατοὺς ἀπέθωκε τὰς τιμὰς. Ἐψάλησαν καὶ ἐκεῖ ἑλισσιὶς δέησις ὑπὸ τοῦ ἡτροπολίτου ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν ἀγωνισαμένων Σουλιωτῶν, παρουσίᾳ ὄλων τῶν: Γενικοῦ Διοικήτου κ. Ἀχ. ΚΑΛΕΥΡΑ, Μπότσαρη, Στρατηγοῦ Χασαπιδῆ, βουλευτῶν, γεροντιστῶν, δημοσιγρᾶφων κ.λ.π. καὶ ἐκεῖθεν ὅλος ἐκεῖνος ὁ συναχθεὶς λαὸς, πάσης τάξεως, ἡλικίας καὶ φύλου μετέβη μετὰ τῶν ἐπιστῆμων εἰς τὸ ἱερόν καὶ φοβερόν Κούγγι. Ὁ Μητροπολίτης ἐτέλεσε τὴν δέησιν ὑπὲρ τῶν ἀγωνισαμένων Σουλιωτῶν καὶ ἐξέφωνησε θαυμάσιον λόγον, ἐξ ἐκείνων, οὓς μόνον ὁ Μητροπολίτης Ἰωαννίνας γνωρίζει νὰ ἐκφωνῇ, ἐξυμνήσας τὴν μεγαλίαν αὐτοῦ θύσαντος τοῦ Ἡγουμένου τοῦ Κούγγιου Σαμουὴλ καὶ τοὺς ἡρωϊσμοὺς τῶν σουλιωτῶν, μετ' ὃ εἶπεν εἰς τὸν κ. Μπότσαρη νὰ ἀποκαλύψῃ τὴν ἀνεγερθε

σαν ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς Ἁγίας Πα-
ρασκευῆς ἀναθηματικὴν στήλην, φέ-
ρουσαν τοὺς ἐξῆς ἐπιγραμματικούς
δημοτικούς στίχους, κατ' εὐτυχίαν ἐμ-
πνευσιν τοῦ καθηγητοῦ κ. Σούλη:

« Πῆραν τὸ Σούλι πήρανε

Πῆραν τὸν Ἀβαροῦκο

Τὴν Κιάφα τὴν περίφανη
τὰ πνεύμα τὸ Κοίμην

Κι' ἐκάψαν τὸν Καλόγερο

Μὲ δώδεκα νομάτους·

Ὁ κ. Μπότσαρης ὑπὸ τοῦ ῥό-
τους τοῦ πυροβόλου καὶ τῶν
τοῦ φεκλιῶν ἀπεκάλυψε τὴν
στήλην καὶ ἐξεφώνησε θαυμάσιον λό-
γον, ἀντάξιον τῆς ἐλεσθείστης τελε-
τῆς, μετ' ὃ ἀπέθεσε τὸν δάφνινον
στέφανον τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλλη-
νικῆς Δημοκρατίας ἐγονάτισε πρὸ
τῆς στήλης καὶ ἐγονάτισαν ὅλοι ἐν
τροχέπτῳ βαθεῖα σιωπῇ μετ' ὃ ἡ
Δις Ἀνθοῦλλα Χρηστοβασίλη ἀπήγ-
γελε θαυμάσια τὸν «Σαμουήλ» τοῦ
Ἐθνικοῦ ποιήτου Ἀριστοτέλους Βι-
λαωρίτη:

Μετὰ τὴν ἐθνικὴν ἐύνην μουσάγω-
 γίαν ἐπὶ τῶν ἐρεπίων τοῦ ὑπερενδό-
 ξου Κουγγίου, μετέβησαν ἅπαντες ἐ-
 πίσημοι, ἀνεπίσημοι καὶ Δαὸς εἰς τὰ
 ἐρείπια τῆς Βουλῆς τῶν Σουλῳιτῶν ἥ-
 το παρατεταμένῃ, ὁ Στρατὸς μετὰ τῆς
 μουσικῆς οἶνον δ κ. Μπότσαρης, κρα-
 τῦντος ἐπὶ τοῦ πόρθου ὅλου καὶ ἐκνοῦν-
 ὶδων τοῦφελίων ἀπήγγειλε καὶ πάλιν
 ἀντάξιον λόγον τῆς τελευταίας ταύτης
 τελετῆς, καταχειροκροτηθεὶς καὶ ἐπε-
 φημηθεὶς.

Μετὰ τὸν λόγον τοῦ κ. Μπότσαρη
ὠμίλησε δ' ἑοδικῶς ὁ Γενικὸς Διοικη-
τῆς κ. Ἀχ. Καλῆρας, ἐξάρας θανμα-
σῶς τοῦ Σουλταϊνικοῦ ἀγῶνα, οἱ ο-
πι τοι ὑπῆξαν προδρόμοι, ἐμπνευσταὶ
καὶ ὅλων τῶν μετέπειτα ἐθνικῶν ἀγῶ-
νων· τοῦ Ζαλόγγου, τοῦ Σέλλου, τοῦ
Μεσολογγίου, τοῦ Ἀρκαδίου κ.λ.π. Ὁ
λόγος τοῦ κ. Καλῆρου ἐμπνευσμένους
καὶ στρεφόμενους ἐπὶ ἀδιαφιλονίκη-
των ἱστορικῶν γεγνησάντων καὶ ἀψευ-
δῶν συμπερασμάτων ὑπέρξε καὶ ἡ
ἐἰδος φραγγελίου κατὰ τῶν νεότερι-
σάν ἰδεάν τῆς σημερινῆς Νεολογί-
αν ὅποیان ἐκάλεε πρὸς μύησιν τῶν
ἡρωικῶν τοῦ Σουλίου ἀγῶνων, καταχει-
ροκροτηθεὶς ἐπενφρηθεὶς παρὰ τοῦ
τοκοκραγῆσαντος πλήθους.

Μετὰ τὸν κ. Καλεῦραν, ὁ ἡμέτερος
Δευθυτῆς κ. Χ. Χρηστοβασίλης ἀπή-
γειλ τὸ ὅπισθεν ποιημὰ του.

Ἀλληλογραφία

Ἀναγνώστριν τι, «Ελευθερία» καὶ
 Ζῶτον Ἀθήνα.
 Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπὸ χρονολογίας
 20 Ἀπριλίου ἐξ.ἐ. υποτιλῆς σου, σε πλη-
 ροφῶ ὅτι ὁ φίλος καὶ Τάκης Ζῶτος, ὁ
 ἦρθεν ἐδῶ με τὸν κ. Ἀλκ. Δούλην, βουλευ-
 τὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν καὶ Δρ.
 Τ. Νότη Μπότσογλου, μόνος του, οὐ
 περιώδενος μετ' αὐτοῦ ἀπὸ τὴν Ἡτι-
 τοὺ δὲ περιστάσεσιν δὲ ν. εἶναι ἀλμυ-
 ῶτι ἐσχηματίσθη δῆθεν βουλευτικὴ συ-
 νδιασμός ἐν τῷ Νομῷ Ἰωαννίνων ἀ-
 τοῦ: κ.κ. Ἀλκ. Δούλην, Τάκην Ζῶτον, Πα-
 ρίζον Χρήστ. Παλιτατοῦν Πανούριον Γ.
 βαρέτιον, δικηγόρους Εὐάγ. Χαδάνον καὶ
 Ματσόπουλον (Γατρούς) καὶ ὅσων οἱ κ. κ.
 Ματσόπουλος καὶ Τάκης Ζῶτος δὲν πολ-
 τεύονται δυστυχῶς καὶ ἂν ποτὲ πολιτι-
 θεῶν, θάπολιτευθοῦν μετ' ἐμοῦ καὶ με-
 τοὺς φίλους μου καὶ με κανένα ἄλλον
 πομένους αἱ πληροφορίαι σου εἶναι καὶ
 ὅλα ἀνακαταβεῖς, ἂν μὴ καὶ ἐκ κακῆς πε-
 αὐτοὺς προθέσεως.

ΤΟ ΣΟΥΛΙ

Κόσμος πολὺς μαζεύτηκεν : ἄντρες, παῖδιά, γυναῖκες,
Πέφτουν ντουφέκια, σὰν βροχή, κανόνια ἀχολογᾶνε.....

— Γιατί αὐτὴ ἡ χαροκοποιὰ κι' αὐτὸ τὸ πανηγύρι;
Μὴν ξάφνου ἀσπασθῆκανε, οἱ ἀνέκητοι Σουλιῶτες,
Καὶ ξαναρχίσαν πόλεμον· ἄντρες, παιδιά, γυναῖκες,
Μὲ τὸν βεῖρο Ἀλῆ πασια καὶ τὴν Ἀρβανιτιά του;
— Ὅχι! δὲν ἀνέσ ἡ-ῆσαν οἱ ἀνέκητοι Σουλιῶτες,
— Ὁ πόιος πεθαίνει πένθα ε καὶ δὲν γυρίζει πίσω,
Μὸν ἦρθαν τ' ἀγγόνια τους, ἦρθαν τὰ διγγονὰ τους
Σὲ τοῦτ'α τὰ χαλάσματα, τὰ χιλοδοξασμένα,
Ἦρθαν νὰ προσκυήσουνε μ' εὐλάβεια μεγάλη.
Τοῦ πεθάνοντος Σουλίου τὸ χῶμα τ' ἀγιασμένο,
Νὰ κάνουνε κηροδοσιά νὰ ρίξουνε τρισόγρια...

—Εὐπνα, ὦ Σούλι ἀγίκτητο, πανένδοξο μας Σούλι,
 Ἀπὸ τὸν ὕπνο τὸν βαθὺν, τὸν ὕπνο τοῦ Θανάτου.
 Γὰρ ν' ἀγκαλιάσῃς στοργικὰ τὰ μαῦρα τὰ παιδιὰ σου.
 Ποῦ γέννησεν ἡ Ξαντειά... Εὐπνα καὺμένο Σούλι,
 Νὰ ἰδῇς ὅλην τὴν Ἑλπειὸν, καὶ τὴν Ἑλλάδα ὅλη,
 Γονανισμένους ἐμπροσὶά στὸν ἔ.δοξο σου τάφο,
 Σ' αὐτὸ σου τὸ μνημόσυνο, σ' αὐτὸ σου τὸ τρισάγιο
 Ποῦ σήμερα σοὺ κάνομε, μετὰ ἀπὸ τόσα χρόνια,
 Χρόνια ἑκατὸν εἰκοσι ἑφτά ἀπὸ τὸν θάνατό σου!....
 Μένει βυθὸς ὁ τάφος του, τὸ Σούλι δὲν ξυπνάει....
 Οἱ πεθαμένοι δὲν ξυπνοῦν ἀπὸ τὸ μαῦρο μνημα!

Κοιτάται ἐρεπιο καιαγῆς τὸ Σούλι πεθαμένο....
Εἶναι οἱ πέτρες του ἱερὸς, τὸ χῶμά του ἁγιασμένο,
Καὶ δέντρα κι' ἀγριοχόρταρα, πῦθ' ἀπάνου του ριζοῦν
Τὸν τραγικὸν του θάνατον ἀκόμα μεγαλόνουν.
Μὲ τὲς χροσὲς φτεροῦγές της ἡ Δόξα τὸ σιεπάζει.
Καὶ ἡ Ἱστορία πλάγι του δακρυίζει καὶ θαυμάζει.
Τὴν ἀφταστην ἀντρεία του καὶ δάφνινον σιεφάνι
Ἀπανῶθ' ὁ σὸν τάφο του μὲ σεβασμὸν τοῦ βάνει....

Σκύψετε δάφνες ζηλευτές, αιματωμένες δάφνες,
Του Μπεζανιού ιών Γενιτισών και της Θεσσαλονίκης,
Και δάφνες του Μεσολογγίου κι' όλου του Έικοσιένα
Μπροστά στες δάφνες του Σουλίου και στου Κορυγγίου τής δάφνης!
Πώς γίνεται ή ψυχή σέ τούτα έδώ τὰ μέρη!
Παίρνει φτερούγες άητού και σάν άητός πετάει
Ψηλά στί άκροϋμνα βουνά, που στέκουν γύρω γύρω
Σε ταΐνια τὰ χαλάσματα. σάν τὰ είτανε φκιασμένα
Φρουρ ή ίκαταγώνιστοι σ' ό έρημο τό Σούλι!

Σκύλι! Τὸ μέγο ὄνομα, τὴ ἔκφραση μεγάλη!
 Τῆς Δεσποτικῆς μας χαρὰν, τοῦ Εὐχυσίου ὄρθρου!
 Σ' αὐτὰ ἐδῶ τὰ ἐρείπια, σ' αὐτοὺς ἐδῶ τοὺς βράχους
 Ἡ Δεσποτὶς ἡ ἑλληνικὴ, ἀρματι-φορεμένη,
 Ἐπολεμῶσε τὴν Τουρκία πεινῆτα ἀκέρειους χρόνους
 Καὶ χόρευε νικητρία μετ' τὸ σπαθὶ στὸ χέρι.
 Ἀπῆλθε μέσα βγήκανε δνόματα ἡμιθέων :
 Μαλᾶμης, Δράκος, Μπότσαρης, Τζιβέλλας, Κοτσονίκας,
 Μπενούκας, Ζέρβας, Μπέικης, Δαγκλῆ; καὶ Φωτομάρας
 Κι' ἄλλα ποῖλα ὀνόματα, λαμπρὰ καὶ δοξασμένα,
 Γιατὶ σ' ἐκεῖνα εἶχανε τὰ χρόνια τὰ μεγάλα
 Κάθε Σουλτᾶν καὶ ἡ ἡρωας λιμπρὸς καὶ δ' ξισμένος.
 Ἄνθρωποι καὶ ἡρωεῖς, ὅσοι καὶ ὅσοι, ὅσοι καὶ ὅσοι

Ἄντρες, γυναῖκες καὶ παῖδια, γερόντιοι καὶ παιδάδες
 Ἐπορεύσαν ὅλοι τους, σὺν ἄξια παλληκάρισ,
 Εἶχαν φερὰ στὰ πόδια τους, τὰ χέρια σιδερένια
 Κι' ἔτρωγαν βόλια γὰ ψωμί, μπαρουνί γιὰ προσφάγι.
 Ἡ Νίκη κουραζόντανε νὰ τοὺς ἀκολουθήῃ
 Καὶ φεύγινε, σὺν οἱ λαγοὶ οἱ Τούρκοι ἀπὸ μπροστὰ τους
 Ὁ τρομερὸς Ἀλὶ πασάς, ὁ πολυξакουσμένος,
 Ποῦ εἶτανε τῇ Ἀρβανιτιάς περὶ δόξικι μάρσι
 Καὶ τοῦ Σουλτάνου καύχημα καὶ δόξα ὁμοφάτα
 Στὴν Ρούμελη καὶ στὸν Μωριά, στὸν Ὀλυμπο, στὰ Χάος
 Στὸν Πίνδο, σ' ὅλα τ' Ἀγραφα κι' ὅλην τὴν Θεσσαλία
 Ἐκεῖ φεῖ, τσακίστηκε μὲ τὴν Ἀρβανιτιά του
 Σ' αὐτὰ τὰ κακοτροχάλα βουτὰ γιὰ νὰ μπορέσῃ
 Τὸ Σούλι τ' ἀνυπότακτο νὰ βάλῃ στὸν ζυγὸ του.
 Κι' ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρην ἀφθονο κριθάρι νὰ τὸ σπείρῃ,
 Καὶ κάθε, πῶρεψε φροῦν, ὥχρος κι' ἐντροπισμένους,
 Ὀπισθεὶς τὸ ἄφινε χιλιάδες σκοτωμένους,
 Ἀπὸ σουλιώτικα σταθιά, σουλιώτικα ντουφέκια,
 Καὶ κάθε νίκη τοῦ Σουλταῦ, τῇς Κιάφας, τοῦ Ἀβαρίκου
 Γέγονταν στὴν Ἀρβανιτιά γυναῖκειομυρολόγι,
 Κι' ἀπὸ τὲς νίκες τὲς πολλὰς καὶ τὸ πολὺ τὸ αἷμα,
 Πῶχους τῇς Ἀρβανιτιάς τὸ δειξασμένο Σούλι,

Ἐξέλαιψε, σὺν ἀστραπῇ, τ' ὄνομα «Κακοσοῦλι,»
Φοβέρα τῆς Ἀρβανιτιᾶς, τοῦ Ἀλῆ πασῖα τρομάρα!
Ὅχι δὲν τὸ εἶπαμεν ἐμεῖς τὸ Σοῦλι Κακοσοῦλι!
Τὸ εἶπαν οἱ Ἀρβανίτισσες στὰ μαῦρ μυρολόγια,
Καὶ μὲ ποτάμια δάκρυα τὸ πότισάν οἱ μαῦρες,
Νυχτήμερα κι' ἀδιάκοπα πενήντα ἀκέρια χερόνια!

Ἄδέρφια· γονατίστε μ' εὐλάβεια μεγάλη
Ἄντρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ, γερόντοι καὶ πᾶδες,
Μπροστά σ' αὐτὰ τὰ ταπεινά καὶ δοξασμένα ἐρεῖπιά,
Γιατ' εἶναι τ' ἅγια λείψανα τοῦ ἡρωικοῦ Σουλίου μας.
Με, ἀπ' αὐτὰ τὰ ἐρεῖπια τὰ χιλιοδοξασμένα
Ἐξέλαμψαν, σάν ἀστράλη θεώρατη, μεγάλη,
Γόττα μεγάλα ὀνόματα, καὶ κοσμοξακουσμένα:
«Ζάλογγο», «τὸ περίφημο», «Σέλτσου» καὶ «Μεσολόγγι»

Ἄλλ' ἦρθε χρόνος δισεφτος καὶ μήνας ὀργισμένους...
Τὴν Δόξα τὴν φθοιοῦν πολλοὶ, ὥς κ' οἱ θεοὶ ἀκόμα.
Τὸ Σούλι ὁ Ἄρης φθόνησε μ' ὅλα τὰ δυνατὰ του.
Κ' ἂν καὶ Θεὸς ἐλληνικὸς, τοῦ Πάνθεου τοῦ Ὀλύμπου,
Τὸν φουερὸν Ἀλῆ-πασιαν βόηθησε νὰ μπορέσῃ
Τὸ Σούλι τὸ ἀνυπόταχτο μιὰ μέρα νὰ σκλαβώσῃ.

Ἐκλείσεν ὁ Ἀλῆ-πασια τὰ τρία μονοῦτια
 Ποῦ μὲς στὸ Σούλι μπάζανε κι' ἐβγαίνουν ἀπ' τὸ Σούλι...
 Ψυχὴ δὲν μπόρεγε νὰ μῆλῃ κι' οὐδὲ νὰ βγῇ μποροῦσε.
 Τρεῖς μὲς ψωμί δὲν ἔμεινε σὶ τῶν Σουλιωτῶν τὰ σπῆτια,
 Κι' οὐδὲ μὲς σιὲς παλάσκες του, φρουσιέκι γιὰ ντοῦ φέκι,
 Γυναῖκες κι' ἄντρες νησικοὶ μὲ πέτρες πολεμοῦσαν,
 Κι' ἔτσι μιὰ νύχτ' ἀβροχερὴ, μιὰ χιονισμένη νύχτ',
 Νύχτ' αὖθις καὶ σκοτεινὴ μὲ κρύο κι' ἀγριοκαὶρι,
 Τὸ Σούλι τὸ πανένδοξο ἀδειᾶσαν οἱ Σουλιωτὲς
 Καὶ πεθαμένον τ' ἄφησαν ἀπὸ τὴν μούρη πείνα,
 Στὰ χέρια τοῦ Βελῆ πασια στοῦ Ἀλῆ-πασια τὰ νύχια
 Μὲ νεκροθάφτη τοῦ Σουλιοῦ τὸν Σαμουήλ, ὁποῦ εἶταν
 Τοῦ δουξασμένου τοῦ Κουγγιοῦ πολέμαρχος κι' ἐκεῖνος,
 Ἀντὶ νὰ δώσῃ τὰ κλειδιά τοῦ ἁγίου Μοναστηριοῦ του,
 Νὰ προσκυνήσῃ τὸν Πασιᾶ, νὰ γένῃ δοῦλος Τούρκων.
 Βάνει περίφανος φωτιά στὴν μαρουταποθήκη
 Τοῦ ἀλόρηθτου Μοναστηριοῦ κι' ἔγεινε ἀμέσως τοῦτο
 Στὸν τάφο πάντων τοῦ Σουλιοῦ λαμπάδα νεκρικὴ του
 Καὶ πέταξε δλοκαύσιμα στοῦς οὐρσινούς τὸ Κούγγι,
 Ἐλεῦθεο, σ' ἄν τὸν ἀητῶ, ποῦ σκίξει τοὺς αἰθάρες,
 Καὶ πῆγε πρέσβυς στὸν Θεὸ τοῦ σκλαβωμένου Γένους
 Νὰ διώξῃ ἀπ' τὴν Ἑλλάδα μας τὸν βέρβερνον τὸν Τούρκο!
 Κι' ἡ φλόγα ἐκείνη τοῦ Κουγγιοῦ, ἡ κομποθαυμασμένη,
 Ἰοῦ ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη φώτισεν ἀκέρια τὴν Ἑλλάδα,
 Ἐδείξε στὸν Ἑλληνομὸ τῆς Δευτεριᾶς τὸν δρόμο!

"Οχι! δὲν ἐκλήθηκε τὸ ἀνίκητο τὸ Σούλι
 Ἀπὸ κανέναν πασιὰ κανέναν Βεζίρη!
 Ἡ Πεῖνα τὸ θανάτωσε, τὸ πέθανεν ἡ Πεῖνα
 Καὶ μπόρσος ὁ Ἀλῆ-πασίας, ὁ φοβερός βεζίρης
 Νὰ βάλῃ τὸ ποδάρι του μὲ τὴν Ἀρβανιὰ του
 Πάω σ' αὐτὰ τὰ ἐρεῖπια, τὰ κοσμοξακουσμένα!

Κοιμήσου, Σούλι ήρωϊκό, κοιμήσου **Σ**ταχοσούλι,
Έχοντας πάντα δίπλα σου την Δύση σὺν τοῦρῳ σου
καὶ κάθε χυδόνια ἑκατό, καὶ καθ' ἑναν αἰῶνα
Θάρονται ἐδῶ περίφανα τῶν Σουλιατῶν τὰ τέκνα
Νὰ κάνουν σου Μνημόσυνο, ν' ἀνάβουν λευκοκέο

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΟ

Ἡ Ἐπιμελητεία ΥΠΠ Μεραρχίας
εἰσετέλεσεν τῆς ὑπ' αὐτοῦ (Ε.Π. 777)
16.4.30 Ὑψῆς ΥΠΠ Μεραρχίας προ-
κηρύσσει δημόσιον μειοδοτικὴν δια-
γωνισμόν διὰ τὴν προμήθειαν τῆς
ἀναγκαστῶς ποσότητος χόρτου διὰ
τὰς κάτωθι Φοιτῶν.

1) Ἰωαννίνων Ὀκάδας	200.000
2) Ἀρτίης	30.000
3) Κερκύρας	60.000
4) Πρεβέζης	30.000
5) Φιλιατῶν	25.000
6) Δελβινακίου	25.000
7) Κονίτης	40.000
8) Καλπακίου	20.000
Ὁ Διαγωνιστὴς	

εἰς τοὺς συνήθεις τόπους τῶν ὁμο-
 πασιῶν τούτων, τὴν ἰν Τοντὶν
 ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π.
 Οἱ ὁδοὶ τῶν συμφωνῶν εἰσι κατὰ
 θεμένοι εἰς Ἰωάννινα παρὰ τῇ
 μελητήρᾳ τῆς Μεραρχίας, εἰς Πε-
 ζάν, Ἀρταν καὶ Ἐκέρκην ν. παρὰ
 τοῖς ἐκεῖ Φρουραχίαι, εἰς δὲ Κασ-
 κιον, Δελβινάχιον, Κόνιτσαν, Φι-
 ρες παρὰ τοῖς ἐκεῖ Τμήμασι τοῦ
 Συν. Τομέως καὶ δύνανται οἱ βο-
 μενοὶ νὰ λάβωσι γνῶσιν.

Ιωάννινα τῇ 28 Ἀπριλίου
B.TZOYMAS
(Ταγ)χης